Súd:	Okresný súd Trebišov
Spisová značka:	11C/210/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7908220970
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 09. 2010
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jana Berešová
ECLI:	ECLI:SK:OSTV:2010:7908220970.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Janou Berešovou v právnej veci žalobcu: Y.. W. A., nar. XX.XX.XXXX, súkromný podnikateľ, bytom v Č., Q. XXX/X, zast. JUDr. Jurajom Kusom, advokátom v Michalovciach, Námestie osloboditeľov 10 proti žalovanému: MARKÍZA-SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave-Záhorská Bystrica, Bratislavská 1/a, IČO: 31 444 873, zast. Advokátskou kanceláriou ADVOKÁT ZLÁMALOVÁ ZUZANA, s.r.o, so sídlom v Bratislave, Trnavská 11 o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Konanie v časti o uloženie povinnosti žalovanému ospravedlniť sa žalobcovi uverejním príslušného textu v relácii Paľba o 22 ,00 hod v televízii Markíza z a s t a v u j e .

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 9.958,-€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi na trovách konania sumu 1.609,96 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa v konaní o ochranu svojej osobnosti domáhal podaným návrhom na žalovanom, aby sa mu za ujmu, ktorú mu spôsobil po odvysielaní relácie M. Q. X.XX.XXXX ospravedlnil za nepravdivé výroky adresované na jeho osobu a v druhom výroku žiadal o zaplatenie sumy 2 milióny slovenských korún (66.388,-€) ako materiálnu satisfakciu.
V podaní zo dňa 18.11.2009 (čl. 96) návrh rozšíril o ďalšiu sumu jeden milión korún- po prepočte 33.194 € za ujmu po odvysielaní ďalšej relácie M. Q. XX.XX.XXXX. Zmena návrhu bola pripustená uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 11C 210/2008-116 zo dňa 20.11.2009.
V priebehu sporu návrh o uloženie povinnosti žalovanému ospravedlniť sa vzal späť (podanie zo dňa 07.07.2010- čl. 172). V tejto časti súd konanie zastavil podľa ustanovenia § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.
Predmetom sporu ostalo posúdenie nároku žalobcu na materiálnu satisfakciu v celkovej výške 99.582,- € v dôsledku zásahu do jeho osobnostných práv, ktorého sa mal dopustiť žalovaný tým, že v oboch reláciách PAĽBA odvysielal o žalobcovi nepravdivé informácie v reportážach „Korisť z konkurzu“ a „Korisť z konkurzu 2“.
Žalovaný žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. Uviedol, že obe reportáže boli pripravené a dňa 1.10.2007 a dňa 18.05.2009 odvysielané v súlade s platnými právnymi normami SR.
Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcu, svedkov, oboznámením listinných dôkazov, oboznámením sa s obsahom oboch reportáží z X.XX.XXXX a z XX.XX.XXXX z relácie M. ich prehraním z CD nosiča a zistil tento skutkový stav veci :

Dňa 1.10.2007 v televízii Markíza v relácii PAĽBA reportáž „ Korisť z konkurzu „ redaktor opísal tzv. podvodný konkurz spoločnosti Montáže, a.s., ktorého 1,5 hektárový pozemok má hodnotu podľa znaleckého posudku vyše 100 miliónov korún. Informoval, že konkurzný majetok získala spoločnosť Trade City a.s., hoci ponúkla o 31 miliónov menej ako Košická správcovská spoločnosť. Ďalej, že tak rozhodla správkyňa konkurznej podstaty W.. V. a odklepol to krajský súd. Ďalej tu redaktor rozoberal rôzne podozrenia a machinácie konkurzu. Redaktor v napadnutej relácii doslovne uviedol :
„Keď sa v médiách vyskytuje výraz konkurzná mafia ľudia ani veľmi netušia, čo si pod tým predstaviť. Pre nich je väčší problém zlodejíček v obchode, než anonymní hráči v pozadí nejakých konkurzov. Lenže v tomto pozadí sa lopatami bohorovne prehadzujú desiatky miliónov. Na koho kontá, to si môžeme iba domyslieť. Posúďte sami, čo sa deje v pozadí nasledujúceho konkurzu. Tento pofidérny konkurz sa netýka len zainteresovaných ľudí, ktorí sa ukážkovo nabaľujú. Týka sa nás všetkých. Rozhodujúcim veriteľom v konkurze je štátna konsolidačná banka. Má pohľadávku vo výške 65 miliónov korún. A keďže je záložným veriteľom, peniaze z predaného majetku má inkasovať ako prvá. To bude príjem štátnej pokladnice. Pri skúmaní zvláštnej nečinnosti konsolidačnej som narazil na svedka, ktorý mi povedal, že na jar tohto roku sa v tejto banke opakovane stretli páni I., A. a A.. Témou bol konkurz firmy Montáže, a.s. I. je členom predstavenstva konsolidačnej, A. je košický sudca a A. je podnikateľ, mimochodom synovec predsedu košického súdu. Auto inžiniera A. sme opakovane videli v areáli bývalých Montáži, ktorý vlastní Trade City. Navyše bývalý predseda predstavenstva Trade City W. Q. bol predtým štatutárom vo firme TC Slovakia, kde je spoločníkom práve A.. Za povšimnutie stojí aj totožná trebišovská adresa oboch firiem. Aj keď akcionársku štruktúru Trade City nepoznáme, v pozadí takpovediac cítiť inžiniera A.. „
V roku 2009 žalovaný v rámci relácie PAĽBA odvysielal v reportáži „Korisť z konkurzu 2“ tieto tvrdenia : „ Konkurzy. Sprofanované konkurzy. Ďalšia slovenská špecialita. Častokrát na nich ryžujú mafiáni, špekulanti, lobisti, sudcovia, správcovia, skrátka len nie veritelia. Tak ako v prípade konkurzu košických Montáži, ku ktorému sa vracia Q. I.. Práve W. A. je podľa niektorých indícií za firmou Trade City, ktorá získala majetok montáži. Akcionári Trade City nie sú známi, ale ak by indície o W.C. A. boli pravdivé, potom by tu mal extra tučný kšeft - de facto za 100 miliónový majetok by zaplatil iba 3 milióny, lebo 7 mu správkyňa vrátila za archiváciu. „
Priezvisko žalobcu bolo zverejnené v napadnutých reportážach niekoľkokrát, tiež jeho postavenie bolo zverejnené na obrazovke takto : Y.. W. A., podnikateľ, synovec M. I. A. I..
Žalobca ozrejmil, že vyššie uvedené tvrdenia o jeho osobe sa nezakladajú na pravde. On sa nikdy pri žiadnych stretnutiach nezaujímal, neangažoval ani neovplyvňoval konkurz spoločnosti Montáže, a.s. V tomto konkurze nebol účastníkom konania, majetok získala legitímnym spôsobom spoločnosť Trade City a.s. Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, ktorý sa domáhal zrušenia opatrenia Krajského súdu Košice, ktorým dal súhlas na predaj majetku konkurznej podstaty úpadcu Montáže a.s. pre spoločnosť Trade City a.s. Žalobca uviedol, že nie je členom predstavenstva tejto spoločnosti, ani členom dozornej rady, čiže nemá žiadne oprávnenie konať za spoločnosť Trade City, a.s.. Nie je teda pravdou, že v pozadí tejto spoločnosti cítiť inžiniera A.. On nemá žiaden podiel na tom, že táto spoločnosť získala majetok Montáži a.s. Správkyňa konkurznej podstaty W.. V. mu nikdy sumu 7 miliónov korún nevrátila za archiváciu.
V napadnutej relácii redaktor žalovaného hovorí, že ide o konkurznú mafiu a o podvodný konkurz. Tiež, že tento pofidérny konkurz sa netýka len zainteresovaných ľudí, ktorí sa ukážkovo nabalili, ale týka sa nás všetkých. Ďalej menovite opisuje zainteresovaných ľudí, aj jeho (žalobcu), že sa mal v banke opakovane stretnúť s pánom I. a pánom A., a že sa zaujímal o tento konkurz firmy Montáže, a.s. Ďalej, že majetok získala spoločnosť Trade City a.s. a v pozadí tejto spoločnosti cítiť inžiniera A. . Z uvedeného vyplýva, že on mal ovplyvňovať priebeh konkurzu.
Odvysielaním vyššie uvedených reportáží sa dostal (žalobca) do negatívneho svetla. Celá verejnosť na neho pozerá ako na mafiána a špekulanta, ktorý podvodným spôsobom získal majetok za vyše 100 miliónov korún.
Došlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnosti, došlo k zníženiu jeho dôstojnosti medzi príbuznými, priateľmi, susedmi, blízkymi osobami z podnikateľských kruhov.
Žalobca vypovedal, že ešte pred odvysielaním prvej relácie PAĽBA bol telefonicky oslovený redaktorom Markízy Q. I., aby sa vyjadril ku konkurzu Montáži a.s. Už vtedy dotyčného informoval, že s týmto konkurzom nemá nič spoločné. Následne zachytil v televízii uputávku na PAĽBU, v ktorej odznelo aj jeho meno. O tom ho informovali aj jeho príbuzní a známi. Pripravil sa teda na sledovanie tohto programu dňa 1.10.2007. Bol nemilo prekvapený, že v reportáži „Korisť z konkurzu“ bol označený za konkurznú mafiu. Po relácii nastalo pre neho veľmi ťažké obdobie, ktoré intenzívne trvalo asi mesiac. Následky pretrvávajú až doposiaľ, keďže žalovaný odvysielal v máji 2009 pokračovanie príspevku v relácii Paľba pod názvom „Korisť z konkurzu 2“, ktorá oživila pôvodnú situáciu z októbra 2007. Vtedy sa na neho začali prevážne

telefonicky obracať ľudia patriaci do jeho sveta - príbuzní, priatelia, známi, susedia, spolupodnikatelia. Vo večerných aj nočných hodinách mal aj desať telefonátov. Ľudia ho žiadali o vysvetlenie. Pýtali sa ho, či bol trestne stíhaný, či bude vo väzení. Dožadovali sa odpovede aká je jeho účasť na konkurze Montáží, prečo bol v relácii označený za konkurznú mafiu. Snažil sa všetkým odpovedať a objasňovať celú situáciu. Bolo to pre neho psychicky veľmi náročné a deprimujúce. Dlhý rozhovor mal so svojim otcom, ktorý bol nervózny, lebo aj on sám musel známym vysvetľovať nepravdivosť obvinení na jeho syna. Stratil viacero kontaktov predovšetkým medzi podnikateľmi. Niektorí známi, keď sa dopočuli v relácii, že sa o konkurz zaujíma polícia, začali sa mu vyhýbať, doslova sa od neho odvrátili. Našli sa aj takí, ktorí ho ironizovali. Vraveli mu, že sa má určite dobre, keď si nakradol. On sa im snažil vysvetliť, že všetko odvysielané o jeho osobe je klamstvo, že nemal nič do činenia s konkurzom Montáži a.s.
Táto situácia veľmi zle vplývala na jeho psychiku aj na jeho zdravie. Nemohol v noci spávať, zvýšil sa mu krvný tlak. Pociťoval obavy a úzkosť. Bol deprimovaný, bol unavený z neustáleho objasňovania celej záležitosti. Napriek jeho vysvetľovaniu sa od neho niektorí ľudia odvrátili. Príbuzný Y. Q. sa s ním prestal kontaktovať. Povedal mu, že obsahu odvysielanej relácie uveril a nechce sa s ním ďalej stretávať.
K týmto skutočnostiam sa vyjadrili aj svedkovia, ktorých súd vypočul v danej kauze. Svedkyňa Š. je teta žalobcu (jej manžel a nebohá matka navrhovateľa boli súrodencami). Menovaná popísala aké blízke vzťahy boli medzi jej rodinou a žalobcom. Tieto však skončili po odvysielaní spornej relácie PAĽBA v októbri 2007. Pri jej sledovaní ostala v šoku, že ich synovec je spomínaný vo vysielaní ako konkurzný mafián. Bol vykreslený v nepriaznivom svetle. Ona žije konzervatívne a dbá o to, aby jej rodina vystupovala čestne a nebola spájaná so žiadnymi negatívnymi aktivitami. Jej nepríjemné pocity sa ešte viac prehĺbili, keď si vo svojej práci v banke musela vypočuť na synovca a aj na seba rôzne negatívne názory. Klienti jej vytýkali, že sa stretáva s nevhodnými osobami. Pociťovala tak obavu o svoju prácu. So samotným žalobcom sa nerozprávala, len s jeho otcom. Z jeho postoja pochopila, že on synovi verí. Jej rodina však so žalobcom utlmila dovtedajšie veľmi intenzívne vzťahy na minimum. Už sa cielene nestretávajú, pri náhodnom stretnutí si len pozdravia. Ona nechce mať s jeho životom a podnikateľskými aktivitami nič do činenia.
Podobne vypovedal aj ďalší príbuzný Y. Q. (jeho manželka je sestra otca navrhovateľa). Tento svedok vysvetlil, že po odvysielaní prvej relácie ostal veľmi sklamaný. Od švagra A. vedel, že žalobca úspešne podniká, bližšie sa o to nezaujímal. Po odvysielaní informácie, že žalobca je člen konkurznej mafie sa jeho vzťah k nemu zmenil. Zakázal menovanému, aby k nim chodil. Nechcel od neho počuť žiadnu obhajobu. Uveril odvysielanej relácii, pretože televízia určite podala informácie na základe hodnoverných podkladov.
Y.. Q. O. je dlhoročným priateľom žalobcu ešte z čias vysokoškolských štúdií. V kontakte ostali aj po škole. Žalobca sa stal krstným otcom jeho dcérky, ktorá sa narodila v roku 2006. Tak sa dostal do ich rodiny a ich stretnutia boli pomerne časté. Po odvysielaní prvej PAĽBY ostal rozrušený. Nechcel veriť odvysielanému. Viackrát si prehral na internete túto reláciu, aby nekonal unáhlene. Nakoniec však dospel k záveru, že jeho rodinný známy koná špekulatívne a používa nevhodné praktiky. Rovnako reagovala aj jeho manželka. Vyčítala mu takého priateľa a uviedla, že je nevhodné mať v rodine takého kmotra. Preto prerušili so žalobcom kontakty. Pri stretnutí spolužiakov z vysokej školy sa rozprával so žalobcom o tejto kauze. On ho informoval, že už podnikol právne kroky na svoju obranu. V jeho očiach sa však neočistil. On považuje televíziu Markíza za objektívne masmédium, preto aj uveril ich informáciám o žalobcovi. Tento sa pre neho stal osobou, ktorá sa spolčuje s rôznymi pochybnými ľuďmi . Pocítil strach o vlastnú rodinu. Preto prerušil s dotyčným kontakty, čo on aj prijal. V správnosti jeho postoja ho utvrdila druhá relácia PAĽBA v máji 2009. Kolegovia v práci sa mu vysmievali akého má „ populárneho „ kmotra s mafiánskymi praktikami. Začal sa obávať o svoju pracovnú kariéru. Pracuje so zabezpečovacími systémami aj pre zahraničné spoločnosti. Nemôže a nechce sa preto kontaktovať s pochybnými osobami označovanými v médiách za mafiánov. Je na žalobcovi, aby dokázal opak. Blízke vzťahy medzi nimi však do budúcna nie sú možné. Žalobca stratil jeho dôveru.
S. N. po odsledovaní prvej relácie prerušil so žalobcom obchodné vzťahy, ktoré dovtedy udržiavali na nadštandartnej úrovni. Bol to vzťah založený na známosti a dôvere. Relácia mala na jeho vzťah ku žalobcovi negatívny vplyv. Telefonovali mu známi s otázkou aká osoba je vlastne jeho známy. Vystríhali ho, aby si pred ním dával pozor. Dokonca bol neúspešný v jednom obchode, kde mal vystupovať aj žalobca. Druhá strana od obchodu odstúpila s vysvetlením, že sa nechcú dať v budúcnosti zatiahnuť do mafiánskych praktík. Toto všetko ho priviedlo k tomu, že sa stretol so žalobcom a oznámil mu, že s ním nechce mať nič spoločné, že nepotrebuje problémy. Povesť žalobcu v jeho očiach ostala pošramotená.
Svedok I. Š. vypovedal, že pozná žalobcu asi 5 rokov. Mali spoločné podnikateľské aktivity a stali sa aj priateľmi. Ing. A. považoval za šikovného, spoľahlivého podnikateľa. Obsah relácie PAĽBA z októbra 2007 zmenil jeho názor na menovaného. Nadobudol o ňom zlý dojem. Prestal sa s ním kontaktovať

bez toho, aby od neho žiadal vysvetlenie. Utkvelo mu v pamäti, že žalobca patrí ku skupine mafiánov. On nepotrebuje, aby sa pre takúto osobu dostal sám do problémov. Ich vzťah sa zmenil. Žalobcu nekontaktuje. Keď sa náhodou stretnú správajú sa k sebe ako cudzí ľudia. Súčasný život žalobcu ho vôbec nezaujíma. Obsah relácie rozoberal aj so svojimi známymi. Títo mu dali za pravdu, že vlastne nepoznali dobre dotyčného, a že je lepšie sa s ním nestretávať. O správnosti tohto rozhodnutia sa uistil po odvysielaní PAĽBY 2. Nadobudol presvedčenie, že žalobca sa nabalil na istom konkurze a to nekalým spôsobom.
Pri podnikaní asi pred 10 rokmi sa zoznámil so žalobcom aj ďalší svedok B.. A. H., ktorý ho vnímal veľmi kladne, pre neho bol dôveryhodnou osobou. Svedok ozrejmil, že je pravidelným divákom relácie PAĽBA, ktorú považuje za dôveryhodnú. Sledoval aj spornú PAĽBU v roku 2007. Rozprávalo sa v nej o konkurze, ktorý mala riadiť mimo zákon skupina osôb, medzi nimi aj žalobca. Keď ho následne stretol tak mu povedal, že sa mu nepochválil ako sa dá rýchlo a ľahko prísť k peniazom. Vysvetlenie zo strany žalobcu nebolo pre neho dostatočne presvedčivé. Preto sa s ním prestal stretávať. Keď odvysielali PAĽBU 2 v roku 2009, pomyslel si, že jeho rozhodnutie bolo správne.
Sused z obce Č. M. T. pozná žalobcu od detstva. Označil ho za slušného, dobrého človeka. Nemilo ho preto zaskočila informácia v Paľbe, že žalobca je súčasťou konkurznej mafie, ktorá predala v konkurze firmu pod cenu. Žalobcu vnímal ako hlavného organizátora týchto nečestností. Po relácii sa o jej obsahu rozprával s viacerými ľuďmi v obci. Aj oni uverili odvysielanému a prijali stanovisko, že žalobcu viac nechcú poznať.
Svedok Q. I. potvrdil, že je autorom oboch reportáží o konkurze Montáži, a.s. Odvysielať pre verejnosť informácie o tomto konkurze sa rozhodol preto, lebo pri zbieraní podkladov zistil, že konkurz neprebiehal štandartne, ale sa javil ako čudný a podozrivý. Dôvodom bola skutočnosť, že správkyňa konkurznej podstaty uprednostnila pred ponúkanou cenou iné a to technické hľadisko, konkrétne časový údaj. Zo zaslaných ponúk na odkúpenie vybrala záujemcu, ktorý zložil podstatne nižšiu cenu ako druhý záujemca. Dôvodom bola skutočnosť, že záujemca s vyššou kúpnou cenou jej zálohu zložil síce v stanovený deň, ale po časovom termíne určenom správkyňou (peniaze zložil o 14,30 hod, pričom podľa inzerátu správkyne tak bolo potrebné učiniť do 11,00 hod.). Tak bol konkurzný majetok predaný za desatinu skutočnej hodnoty, lebo toľko za ňu ponúkol záujemca, ktorý bol úspešný. Táto skutočnosť, spolu s ďalšími ako uverejnenie inzerátu o predaji konkurznej podstaty Montáži, a.s. v Roľníckych novinách, ktoré nie sú rozšíreným periodikom bolo dostatočným dôvodom na spracovanie relácie s účelom oboznámiť občanov o nakladaní s verejnými financiami. V danom konkurze totiž hlavným veriteľom bola Konsolidačná banka a.s., ktorá sa tiež správala v tomto konkurze zvláštne, keď proti vyššie popísanému postupu správkyne konkurznej podstaty neprotestovala a v konečnom dôsledku nebola na svojich pohľadávkach uspokojená.
V tejto súvislosti z hodnoverného zdroja, ktorý nemôže zverejniť zistil, že práve v Konsolidačnej banke sa stretli v reportáži menovaní aktéri Y.. I. z tejto banky, sudca W.. A. a žalobca Y.. W. A. ako akcionár víťaznej spoločnosti Trade City a.s. O tom akým veľkým akcionárom v danej spoločnosti je žalobca, nemal oficiálne podklady. Mal len informáciu bez potvrdenia jej pravdivosti, preto táto ani nebola odvysielaná. Bolo len uvedené, že Y.. A. cítiť za spoločnosťou Trade City. a.s., keďže iných akcionárov nepoznal.
Ohľadom stretnutia v Konsolidačnej banke a.s. oslovil telefonicky všetkých troch zúčastnených. Y.. I. stretnutie ani nepotvrdil., ani nevyvrátil. Otázku o tom, či sa stretli v súvislosti s konkurzom považoval za nepodstatnú. W.. A. stretnutie pripustil, ale nie pre konkurz. Y.. A. zložil telefón. K obsahu stretnutia televízia Markíza nemala žiadne dôkazy, preto sa tým ďalej nezaoberala. Y.. A. sa teda ešte pred reláciou dozvedel o jej obsahu, údaje o jeho osobe nezakázal zverejniť. V tomto smere nevyvinul žiadnu iniciatívu. Pokiaľ by mal takúto požiadavku, televízia by ju bola rešpektovala.
Svedok dodal, že divákom reportáží bola podaná správa, že informácie o stretnutí spomínaných troch osôb pochádzajú zo zdroja. Z toho možno vyvodiť záver, že televízia sa nestotožňuje s jej 100 percentnou pravdivosťou. Zámer televízie bol podať predmetnú informáciu s tým že posúdenie jej pravdivosti bolo ponechané na samotných divákov.
B.. Q. I. taktiež ozrejmil, že nie je pravdou aby termíny, ktoré odzneli v reportážach „ konkurzná mafia“ a „nabaľovanie sa ľudí pri konkurze „ boli spájané len s týmito troma osobami. Vedenie konkurzu je na prvom mieste záležitosťou správcu konkurznej podstaty a konkurzného sudcu. Je však pravdou, že víťaz daného konkurzu je hlavným subjektom, na ktorého sa vzťahuje v reportáži použitý termín zainteresovaní ľudia, ktorí sa ukážkovo nabaľujú. Firma Trade City, a.s. odkúpila majetok úpadcu za desatinu jeho ceny, čo je nepredstaviteľný zisk.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd právne uzatvára :

Podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Toto právo fyzickej osoby je zakotvené aj v základnom zákone nášho štátu a to v Článku 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá je právnou normou najvyššej právnej sily.
Takáto ochrana je zakotvená aj nad rámec slovenského právneho poriadku v medzinárodných právnych dokumentoch, čo len nasvedčuje závažnosti spoločenského záujmu chrániť takéto osobnostné práva fyzickej osoby.
Právo na súkromie je zakotvené v Článku. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejnený v oznámení FMZV ČSFR č. 209/1992 Zb.) v zmysle ktorého, má každý právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.
Podľa Článku 17 ods. 1,2 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (vyhl. č. 120/1976 Zb.) nikto nesmie byť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, do rodiny, domova alebo korešpondencie, ani útokom na svoju česť a povesť, pričom má každý právo na ochranu proti takým zásahom alebo útokom.
Aj podľa Článku 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.) má každý právo na ochranu proti neoprávneným zásahom do súkromného a rodinného života.
Podľa ust. § - u 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a a by jej bolo poskytnuté primerané zadosťučinenie.
Z obsahu a povahy jednotlivých sankčných povinností, ktoré postihujú pôvodcu neoprávneného zásahu je zrejmé, že sú rôznorodé vzhľadom na mnohotvárnosť obsahu osobnosti fyzickej osoby a jej jednotlivých hodnôt tvoriacich jej fyzickú a morálnu jednotu. Jednotlivé sankcie za nemajetkovú ujmu sú založené na objektívnom princípe, bez zreteľa na zavinenie pôvodcu zásahu. Na strane pôvodcu sa tak nevyžaduje úmysel ani nedbanlivosť.
Podmienkou vzniku občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom, do osobnosti fyzickej osoby podľa ust. § 13 OZ musia byť splnené tieto hmotnoprávne podmienky :
- existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu
spočívajúcu v porušení alebo len ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej jednote(integrite)
- neoprávnenosť takéhoto zásahu
- existencia príčinnej súvislosti

Podľa Článku 26 ods. 1,2 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povoľovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.
Podľa ust. § 16 ods. 3 písmeno b/ Zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisií vysielateľ je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov.
Podľa ust. č. 19 ods. 1,2 Ústavy, každý má právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zásahom do súkromného a rodinného života.
V prejednávanom prípade došlo k stretu dvoch základných ústavných práv a to práva na slobodu prejavu a práva na informácie a ich šírenie zaručeného v čl. 26 ods. 1,2 Ústavy a na druhej strane práva na ochranu osobnosti pred neoprávneným zásahom podľa čl. 19 Ústavy.
Rovnako aj článok 10 ods. 1,2 Dohovoru jednoznačne formuluje právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice.
Výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa aj povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam obmedzeniam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky, ochrany povesti alebo práv iných, zabráneniu úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.
Právo na slobodu prejavu nie je právom absolútnym, nepôsobí izolovane, ale musí byť v rovnováhe s inými práva, napr. právom na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Z vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané, že žalobca prekročil prípustné hranice kritiky pri poskytnutí informácií verejnosti. V dôsledku zverejnenia nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov o osobe žalobcu ako aj

o priebehu konkurzu Montáži a.s. ako celku v oboch reportážach relácie PAĽBY v roku 2007 a v roku 2009 negatívne zasiahol do jeho osobnosti.
Žalovaný vykreslil žalobcu Y.. A. ako osobu, ktorú možno zaradiť pod termín „konkurzná mafia“. Tiež, že patrí medzi ľudí, ktorí sa „ukážkovo nabalili na pofidernom konkurze Montáži, a.s.“. Aj keď takáto veta nebola v sporných reportážach priamo vyslovená vyplynula táto skutočnosť z celého odvysielaného obsahu a kontextu oboch reportáži, keďže meno a priezvisko žalobcu v nich odzneli niekoľkokrát.
V úvode prvej reportáže sa redaktor zaoberá vysvetlením pojmu konkurzná mafia. Následne sa v reportáži opisuje čudný priebeh konkurzu Montáži, a.s.. V tejto súvislosti priamo v reportáži odznelo, že za televíziou negatívne posudzovaným konkurzom a to za jeho víťazom spoločnosťou Trade City a.s. cítiť Y.. A.. Žalovaný podal informáciu, že Y.. A. sa viackrát stretol v Bratislave v sídle Konsolidačnej banky - hlavného veriteľa konkurzu s jej pracovníkom Y.. I. a sudcom W.. A.. Témou bol konkurz firmy Montáže, a.s.
Žalovaný ozrejmil, že o stretnutí menovaných sa dozvedel zo zdroja, ktorý nemôže zverejniť. Považoval ho za hodnoverný. Žalovaný však v konaní nepredložil žiadny dôkaz na obsah rozhovoru Y.. I., W.. A. a Y.. A. pri ich stretnutí v sídle Konsolidačnej banky a.s.
Žalovaný ozrejmil, že účelom jeho reportáži bolo len podať informácie o priebehu konkurzu Montáži a.s., ktorého majetok bol predaný pod cenu s tým, že o pravdivosti zverejneného si mal utvoriť mienku divák sám. Toto stanovisko žalovaného je v rozpore s jeho povinnosťou zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov.
Konkurz, ktorý bol obsahom oboch reportáží bol právoplatne ukončený. Žiadna osoba vrátane žalobcu nebola v súvislosti s priebehom konkurzu trestne stíhaná a nebola voči nej vyvodená trestná zodpovednosť.
Na druhej strane však odvysielaný obsah reportáži poškodil žalobcu na jeho mene, občianskej cti, narušil jeho právo na súkromný život, na rozvíjanie rodinných a priateľských vzťahov.
Táto skutočnosť bola preukázaná z výpovede samotného žalobcu ako aj z výpovedí svedkov, ktorí boli v minulosti so žalobcom v dobrom vzťahu a poznali ho v kladnom svetle buď z rodiny, alebo zo spoločných pracovných aktivít, prípadne ako kamaráta.
Po stanovení zodpovednosti žalovaného za porušenie osobnostných práv žalobcu Y.. A. súd pristúpil k posúdeniu dôvodnosti žalobcom uplatneného nároku na peňažnú náhradu vzniknutej nemajetkovej ujmy .
Podľa odseku 1 §-u 13 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Z uvedeného vyplýva, že ak môže byť vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti postihnutej dotknutej fyzickej osoby primerane vyvážená niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia, poskytnutie príslušnej morálnej satisfakcie treba uprednostniť.
Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti a kde intenzita tohto zásahu nie je primerane napraviteľná inými právnymi prostriedkami, treba považovať za opodstatnené a spravodlivé priznanie zadosťučinenia v peniazoch a vtedy má dotknutá fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
Primeranosť zadosťučinenia závisí od okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo. Pokiaľ morálne zadosťučinenie nie je postačujúce, má oprávnená osoba právo na peňažnú satisfakciu. Jej výšku určuje súd na základe voľnej úvahy prihliadajúcej na dve kritériá a to na závažnosť vzniknutej ujmy ako aj na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Určenie výšky peňažnej satisfakcie má byť s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu v súlade s požiadavkami spravodlivosti.
Zásahom do práva žalobcu na ochranu svojej cti, práva na udržiavanie a rozvoj blízkych vzťahov s inými osobami došlo u neho k tak intenzívnemu narušeniu jeho osobnosti, že ako satisfakcia nestačí zadosťučinenie v ospravedlnení a prichádza u neho v úvahu náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Táto intenzita bola preukázaná z výpovede samotného žalobcu ako aj svedkov. Je nepochybné, že žalobca musel čeliť nepríjemným otázkam od svojho blízkeho okolia, najmä susedov, od rodiny, od priateľov a známych, ale aj od vzdialeného okolia, najmä od obchodných partnerov a podnikateľských kolegov, či je pravdivý obsah PAĽBY, že je nejakou konkurznou mafiou, a prečo by to vysielali, keby to nebolo pravdivé, čo majú znamenať tvrdenia v televíznych reláciách a prečo sa tak o ňom v reláciách hovorí. Z reakcií mnohých ľudí žalobca zistil, že títo ho odsudzujú, pretože nadobudli dojem, že si nahonobil majetok z nečestných zdrojov, že podvodným spôsobom zarobil veľké peniaze.

Napriek vysvetľovaniu zo strany žalobcu, niektorí rodinní príslušníci, tiež známi sa od neho pod vplyvom odvysielaných relácii odvrátili. Dali mu jasne najavo, že s ním do budúcna nechcú mať nič spoločné. Majú z neho obavy, keďže má mafiánske spôsoby. Ak by s ním naďalej udržiavali kontakty, cítili by sa ohrození v dôsledku jeho kontaktov s nevhodnými osobami.
Žalobca ale aj jeho najbližšia rodina pociťovali v čase po medializácii obrovskú hanbu a permanentnú psychickú traumu umocnenú neustálou obavou akým ďalším hanlivým spôsobom bude jeho meno zase mediálne pranierované. Tieto dôsledky žalobcu značne trápili, čo sa prejavilo v jeho nadmernej nervozite voči svojmu okoliu a bezpríčinnými hádkami. Psychickým stresom došlo aj k narušeniu fyzického zdravia žalobcu, čo sa prejavilo jeho nespavosťou a zvýšeným krvným tlakom. Pre tento problém sa lieči u svojho všeobecného lekára potrebnými liekmi.
Na druhej strane je možné konštatovať, že narušenie zdravotného stavu žalobcu nenadobudlo takú intenzitu, aby bol hospitalizovaný v nemocnici, aby ho postihla celoživotná choroba, alebo aby bol nútený vyhľadať pomoc špecializovaného lekára či už psychiatria alebo internistu.
Táto skutočnosť bola jedným z hlavných hľadísk pre rozhodnutie súdu o výške priznanej majetkovej satisfakcie.
Ďalším dôvodom, pre ktorý súd priznal žalobcovi len časť ním uplatnenej finančnej náhrady je situácia, že jeho terajší nepriaznivý spoločenský status nie je trvalým a nezmeniteľným stavom. Žalobca je mladý človek, ktorý svojim ďalším čestným životom a skutkami má veľkú príležitosť vyvrátiť všetky obvinenia alebo ohovorenia, ktoré považuje za nepravdivé. Čiže nie je odkázaný iba na to, aby ich iba slovne odmietal a vyvracal, ktorým slovám nemusia všetci jeho známi a rodina veriť, ale je tu príležitosť samotným poctivým konaním zmeniť terajší pre neho nepriaznivý stav, keď je postojom svojho okolia vylúčený z pomedzi dovtedajších (do vysielania relácie) dobrých vzťahov.
Pri úvahe o výške náhrady nemajetkovej ujmy žalobcu v peniazoch súd vychádzal aj z toho, že žalobca nie je verejne činným a nie je masmediálne známou osobou. To znamená, že nepatrí do skupiny osôb, ktorých pozná prevážna časť občanov Slovenska. Je známy len medzi ľuďmi patriacimi do jeho súkromného sveta alebo do jeho podnikateľskej činnosti. Teda žalobca aj keď poškodený reláciami neprežíval stres a hanbu tým spôsobom, že kde sa ukázal, tam na neho ukazovali prstom, alebo si šepkali poza jeho chrbát, lebo ho všetci poznajú (ako napr. politikov, celebrity, umelcov a podobne). Z toho možno vyvodiť záver, že prípad žalobcu treba posudzovať individuálne a v užšom pohľade ako pri týchto mediálne známych osobách. Z toho dôvodu poukazovanie žalobcu na rozhodnuté kauzy o ochrane osobností, ktoré sú známe vo verejnosti, lebo sa týkali verejne činných osôb nemá na posudzovaný prípad vplyv.
Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností rozhodol súd v zmysle výrokovej časti tohto rozsudku a priznal žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 9.958 €. Túto sumu považoval za primeranú vzhľadom na posudzované okolnosti prípadu a preto v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa tohto ustanovenia aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.
V prejednávanom prípade rozhodnutie o výške majetkovej satisfakcie pre žalobcu záviselo od úvahy súdu, ktorý po zistení skutkového stavu veci na základe vykonaného dokazovania priznal žalobcovi finančnú satisfakciu vo výške 9.958,- €.
Žalobca si uplatnil trovy konania za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia advokátom podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z.
Odmena za jeden úkon právnej služby z priznaného plnenia 9.958,18 € je vo výške 253,94 €.
Právny zástupca žalobcu vykonal tieto úkony právnej služby :
dňa 26.09.2008 - prevzatie veci a príprava zastúpenia- odmena 253,94 +
19% DPH-48,25 € spolu 302,19 € + 6,31 € režijný paušál
dňa 30.12.2008.- podanie žaloby na súd - 302,19 € + 6,31 € režijný paušál

Od 01.06.2009 došlo k novele vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Podľa ust. § 10 ods. 8 vyhlášky vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, vo veciach ochrany osobných údajov alebo vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva je tarifnou hodnotou 1000 eur, ak sa nežiada náhrada nemajetkovej ujmy, a 2000 eur, ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy.

V danom spore bolo žalobcovi priznaná nemajetková ujma vo výške 9.958,10 €, teda odmena za jeden úkon právnej služby je vo výške 91,28 € (odmena vypočítaná z tarifnej hodnoty 2.000 €).
Právny zástupca od novely citovanej vyhlášky vykonal tieto úkony právnej služby :
dňa 28.10.2009- účasť na súdnom pojednávaní- odmena 91,28 € + 19% DPH-17,34 €
spolu 108,62 € + 6,95 € režijný paušál
dňa 07.12.2009- účasť na súdnom pojednávaní- odmena 108,62 € +
6,95 € režijný paušál
dňa 19.05.2010 -účasť na súdnom pojednávaní- odmena 108,62 € +
7,21 € režijný paušál
dňa 14.06.2010 -účasť na súdnom pojednávaní- odmena 108,62 € +
7,21 € režijný paušál
dňa 24.06.2010- písomné podanie na súd(záverečné vyjadrenie)-108,62 € +
7,21 € rež.p.
dňa 22.09.2010 -účasť na súdnom pojednávaní- odmena 108,62 € +
7,21 € režijný paušál.
Trovy právneho zastúpenia žalobcu advokátom predstavujú spolu sumu 1.311,46 €. K trovám žalobcu patrí aj zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 298,50 € (položka 7b sadzobníka - 3% z priznanej sumy 9.958,18 €).
Spolu trovy žalobcu predstavujú sumu 1.609,96 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v 3 exemplároch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods. 1/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť v zmysle ust. § 205 ods. 2 len tým, že
a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,
f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /§ 251 ods. 1/.